

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Ivany Wolfové a soudců JUDr. Jitky Malé a JUDr. Radima Novotného, ve věci

žalobkyně: Invia.cz, a. s., IČO 26702924,
sídlem Bělehradská 299/132, Vinohrady, 120 00 Praha 2,
zastoupena advokátem JUDr. [jméno] [jméno] [příjmení],
sídlem [adresa],

proti

žalovaným: 1. Cestovka Žabka s.r.o. v likvidaci, IČO 04606329,
sídlem Fügnerovo náměstí 1808/3, 120 00 Praha 2,
2. [jméno] [příjmení], [datum narození],
bytem [adresa],
3. Mgr. [jméno] [příjmení], [datum narození],
bytem [adresa],
všichni zastoupeni advokátem Mgr. [jméno] [příjmení],
sídlem [adresa],

o zaplacení 1 942 128, 25 Kč s příslušenstvím a směnečnou odměnou, o odvolání žalované 2. a 3. proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 9. května 2023, č. j. 13 Cm 108/2020-246

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve vztahu k žalované 2. a 3. potvrzuje.
- II. Žalovaná 2. a 3. jsou povinny společně a nerozdílně zaplatit žalobkyni k rukám jejího právního zástupce náhradu nákladů odvolacího řízení ve výši 39 688 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem soud prvního stupně ponechal v platnosti směnečný platební rozkaz vydaný Městským soudem v Praze dne 8. 2. 2022, pod č. j. 13 Cm 108/2020-96, a to vůči všem třem žalovaným a rozhodl o společné a nerozdílné povinnosti žalovaných k náhradě nákladů námitkového řízení žalobkyně ve výši 84 301 Kč (výrok I. a II. rozsudku).

2. V odůvodnění rozsudku soud prvního stupně uvedl, že žalobkyně se podanou žalobou domáhala proti žalovaným 1., 2. a 3 zaplacení směnečného peníze ve výši 1 942 128, 25 s 6% úrokem p. a. jdoucím od 10. 8. 2020 do zaplacení a odměny ve výši 6 473, 76 Kč. Svou pohledávku odůvodnila tím, že žalovaná 1. vystavila na řad žalobkyně blankosměnku vlastní bez uvedení směnečné sumy, data splatnosti a data a místa vystavení. Žalovaná 2. a 3. směnku podepsaly jako směnečné rukojmí. V souladu se směnečnou dohodou uzavřenou se směnečnými dlužníky žalobkyně vyplnila směnečnou sumu částkou 1 942 128, 25 Kč, datum splatnosti 10. 8. 2020 a místo a datum vystavení. Žalované se k prezentaci směnky nedostavily a na předmětnou směnku neplnily.

3. Soud prvního stupně žalobě vyhověl v plném rozsahu, když rozhodl dne 8. 2. 2022 směnečným platebním rozkazem č. j. 13 Cm 108/2020-96.

4. Žalované podaly včasné a odůvodněné námitky, ve kterých shodně uvedly, že nárok žalobkyně neuznávají. Směnku považují za neplatnou, když nenaplnuje zákonem předepsané náležitosti, jak je vyžadováno podle čl. I. § 75 ZSS. Obsah listiny netvoří určitý ucelený text, respektive předložená listina netvoří souvislý obsah. Obsah listiny tvoří samostatná uskupení textu navzájem na sebe nenavazující a nesouvisející, kdy určité části jako zejména určení částky a měny číslem a slovy jsou od sebe nelogicky odděleny. Části listiny jsou od sebe odděleny i graficky, kdy část označená jako jméno, funkce a podpis výstavce či avalové jsou výrazně odděleny od dalších textových uskupení, přičemž se lze domnívat, že listina nespĺňuje zákonem předepsané náležitosti a tudíž není cenným papírem. Dále žalované vytýkaly, že označení osoby výstavce a jeho podpis se nenachází ani na směnce, ani na přívěsku a z listiny tak není patrná osoba výstavce, přičemž nejsou zřejmé ani osoby avalů. Namítaly tedy nejednoznačné označení osob. Poukázaly i na nečitelné a neplatné datum splatnosti 10. 8. 2020. I kdyby se jednalo o směnku platnou, namítly, že nebyla předložena k placení a proto nelze následně uplatnit postih po avalech. Termín splatnosti buďto ještě nenastal anebo nebyly splněny náležitosti čl. I. § 38 ve spojení s § 75 ZSS. V této souvislosti odkázaly na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze sp. zn. 9 Cmo 504/98 nebo na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 1216/2014. Dále žalované namítaly, že směnka nebyla vyplněna v souladu s písemnou dohodou o vyplnění směnky ze dne 31. 12. 2015 s tím, že žalobkyně nikterak neprokazuje vznik jakékoli zajištěné pohledávky, a to ani, co do jejího důvodu a výše. Žalované tvrdily, že rovněž nelze vyloučit, že žalobkyně vyplnila směnku v rozporu s dobrými mravy. Žalovaná 1. jako výstavce směnky uvedla, že tvrzený nárok žalobkyně by měl údajně spočívat v pohledávce z titulu bezdůvodného obohacení ve výši 1 623 601, 96 Kč a z titulu smluvní pokuty ve výši 300 000 Kč. Označené pohledávky byly žalobkyní uplatněny výzvou ze dne 13. 7. 2020, ačkoli postrádají jakýkoli právní základ, a to v návaznosti na uplatněné odstoupení žalované 1. od smlouvy o obchodním zastoupení ze dne 1. 1. 2016 ve znění dodatků č. 1/2019 ze dne 1. 5. 2020 z důvodů závažného porušení povinností na straně žalobkyně. Tvrzené bezdůvodné obohacení odpovídá provizi, která byla žalované 1. vyplacena v souladu se smlouvou o obchodním zastoupení ze dne 1. 1. 2019 ve znění dodatků ze dne 1. 1. 2029 a dne 1. 5. 2020 a žalobkyně požaduje vrácení této částky, ačkoli žalované 1. vzniklo právo na provizi

podle § 2507 ve spojení s § 2504 odst. 2 o. z., které nezaniklo. K nároku na smluvní pokutu uvedla, že tento nárok neuznává, když nedošlo k porušení žádné povinnosti. Žalovaná 1. výslovně uvedla, že neeviduje vůči žalobkyni žádné závazky, naopak eviduje za žalobkyni pohledávky u titulu dosud nevyplacené provize, jejíž výši nebylo možné zaviněním žalobkyně dosud stanovit. Dále eviduje vůči žalobkyni pohledávku z titulu vrácení finanční jistoty ve výši 75 000 Kč, uhrazené podle čl. VII. odst. 7.8 smlouvy o obchodním zastoupení, kterou žalobkyně neoprávněně zadržuje. V rámci odstoupení od smlouvy o obchodním zastoupení byla žalobkyně vyzvána i k vrácení blankosměnky, z důvodu ukončení spolupráce. V neposlední řadě shodně všechny tři žalované namítly, že směnku nepodepsaly. Mimo podané námítky žalované sdělily, že jim není zřejmé, z jakého důvodu jim byla uložena povinnost k náhradě nákladů řízení ve výši 216 495 Kč.

5. S ohledem na obsah námitek soud prvního stupně shrnul námítky žalovaných, kterými byla vymezena námitková obrana. Žalované se bránily tvrzením, že směnka je neplatná, nebyla žalovanými podepsána, směnka, která byla původně blankosměnkou byla vyplněna v rozporu s dohodou a vyplnění blankosměnky. Žalovaná 1. se navíc bránila tvrzením o tom, že má vůči žalobkyni pohledávky, které námítkami uplatnila jako obranu proti nároku žalobkyně.

6. Pokud jde o námitku neplatnosti předmětné směnky, soud prvního stupně přijal závěr o tom, že není důvodná. Soud odkázal na čl. I. § 75 ZSS, podle kterého obligatorní náležitosti směnky vlastní jsou: 1) označení, že jde o směnku, pojaté do vlastního textu listiny a vyjádřené v jazyku, ve kterém je tato listina sepsána, 2) bezpodmínečný slib zaplatit směnečnou sumu, 3) údaj splatnosti, 4) údaj místa, kde má být placeno, 5) jméno toho, komu má být placeno nebo na jehož řád má být placeno, 6) datum a místo vystavení směnky a 7) podpis výstavce. Zákon neklade žádné zvláštní podmínky pro grafické provedení směnky. Grafické provedení předložené směnky je zcela standartní, odpovídá zavedeným zvyklostem, použité členění je přehledné a přispívá k lepší srozumitelnosti i orientaci v textu, žádná z povinných položek není z textu vyčleněna. V této souvislosti soud ještě doplnil, že dvě svislé a dvě vodorovné linky, které jsou na ploše vytištěny, končí vždy v prostoru, nevytvářejí uzavřené rámečky. V obecné rovině k vyloučení části textu ze směnečného prohlášení mohou rámečky, nikoli však linky. Nadto, podle ustálené judikatury, může umístění údaje v rámečku znamenat vyloučení textu z listiny jen tehdy, je-li z grafické úpravy listiny každému zřejmé, že rámeček má právě tento význam a nikoliv jiný. Není pochyb, že výstavcem směnky je žalovaná 1., jejímž jménem jednal [jméno] [příjmení]. Podpis výstavce se nachází na líci směnky a kryje směnečné prohlášení. Žalovaná 1. je proto ze směnky zavázána jako výstavce. Podpisy žalované 2. a 3. jsou rovněž připojeny na líci směnky u doložky jako avalové a osobních identifikačních údajů každé z nich. Tedy i žalovaná 2. a 3. se jako rukojmí zavázaly platně na směnku v době její splatnosti plnit. Neplatnost směnky nezpůsobuje ani domněle nečitelné a neplatně vyplněné datum splatnosti 10. srpna 2020. Předně je třeba upřesnit, že splatnost směnky není vyplněna do (což by způsobilo neplatnost směnky), ale údajem konkrétního dne, což je řádné uvedení splatnosti. Není pochyb o tom, že datum splatnosti bylo do směnky doplněno, když směnka byla původně vyplněna jako blankosměnka. Žalobce jako údaj splatnosti do směnky doplnil datum 10. srpna 2020 a byť druhá číslice 0 je přepisována, je dostatečně čitelná, aby nevzbuzovala pochybnost o tom, že jde o číslici 0. Směnku shledal soud prvního stupně platnou již dříve, což vyjádřil tím, že ve věci rozhodl směnečným platebním rozkazem.

7. Nedůvodnou shledal soud rovněž námitku, že žalované směnku nepodepsaly. Tato námitka byla vyvrácena znaleckým posudkem znalkyně Mgr. Jiřiny Strakové. Kategorický závěr stran podpisu žalované 2. a 3., ale i pravděpodobnostní závěr stran pravosti podpisu žalované 1., při zohlednění všech zjištění, nedávají prostor pro pochybnost o tom, že žalované směnku jako směneční dlužníci podepsaly.

8. Námitku žalovaných, že žalobkyně vyplnila směnku v rozporu s dohodou o vyplnění, shledal soud neurčitou. V této souvislosti odkázal na čl. I. § 10 ve spojení s § 77 ZSS. Připomněl

v souladu s § 175 o. s. ř., že námitková obrana, aby byla úspěšná, musí obsahovat všechny rozhodující okolnosti, na nichž je stavěna. Za odůvodněné lze považovat jen takové námitky, které dostatečně vypovídají o tom, ze kterých skutků je obrana vyvozována, přičemž tyto skutky musí být popsány dostatečně konkrétně a nezaměnitelně. Žalované správně uvedly, že směnka byla emitována jako blankosměnka ke konkrétní smlouvě o obchodním zastoupení, kterou uzavřela žalovaná 1. a žalobkyně dne 1. 1. 2019, že její funkce byla zajišťovací a že účastníci uzavřely dohodu o vyplňovacím právu u směnečném. Nicméně nepopsaly ani obsah smlouvy o obchodním zastoupení, ani to, jak se úvěrový vztah vyvíjel, jaké závazky stran vznikly a jak byly plněny, které ze závazků měly být směnkou zajištěny, popř. kdy a jak zanikly, a tedy jaké údaje měly být do blankosměnky doplněny, popřípadě, že neměla být vyplněna vůbec. Z uvedených důvodů je námitka nesprávného vyplnění směnky neurčitá a proto neprojednatelná.

9. V neposlední řadě se soud prvního stupně zabýval obranou žalované 1., která jako obranu proti uplatněnému nároku uplatnila nárok na zaplacení provize v neurčené výši a nárok na zaplacení finanční jistiny ve výši 75 000 Kč, kterou zaplatila žalobkyni podle smlouvy o obchodním zastoupení. Aniž by se soud prvního stupně zabýval výši a věcnou podstatou uplatněného nároku, uzavřel, že taková obrana nemůže být úspěšná. Obranu, pro kterou neměl být směnečný platební rozkaz vydán, je žalovaný povinen tvrdit již v podaných námitkách. V projednávané věci žalovaná 1. namítla, že má své pohledávky vůči žalobkyni a namítla je k započtení proti pohledávce žalobkyně. V obecné rovině není vyloučeno, aby žalovaný v námitkách uplatnil námitku započtení vzájemných pohledávek, ale vzhledem k tomu, že námitkami se směnečný platební rozkaz neruší a předmětem námitkového zkoumání je, zda byly dány podmínky pro jeho vydání, může žalovaný úspěšně uplatnit pouze takové započtení, k němuž došlo před vydáním směnečného platebního rozkazu, a které mělo za následek, že v době vydání směnečného platebního rozkazu vymáhaná pohledávky již neexistovala. Ze všech uvedených důvodů proto byl směnečný platební rozkaz ponechán v platnosti. O nákladech námitkového řízení bylo rozhodnuto ve prospěch úspěšné žalobkyně podle § 142 odst. 1 o. s. ř.

10. Proti rozsudku se včasným odvoláním odvolaly všechny tři žalované. Učinily tak nejprve banketním odvoláním, které doplnily podáním ze dne 4. 7. 2023. V podaném odvolání polemizovaly se zvoleným procesním postupem soudu prvního stupně, který měl podle § 175 odst. 1 o. s. ř. buď povinnost vydat na návrh žalobkyně směnečný platební rozkaz nebo nařídit jednání. Soud nezvolil ani jednu z těchto možností a vyzval žalované usnesením ze dne 1. 12. 2022, č. j. 13 Cm 108/2020-30 podle § 114b odst. 1 o. s. ř. ke kvalifikovanému vyjádření. Takový postup hodnotí žalované jako nepředvídatelný, mají za to, že nebylo možné jej uplatnit, když žalované očekávaly nařízení jednání. Namísto toho byl po téměř po roce a půl po dalších procesních stanoviscích vydán směnečný platební rozkaz. Jedná se o nepřijatelný a nepředvídatelný postup, který vedl ke zkrácení práv žalovaných a možnosti se dříve adekvátně vyjádřit ve věci samé. Nebylo jim zřejmé v jakém rozsahu se mají vyjádřit. Upozornily na nepřesnost předvolání ze dne 11. 4. 2023 k nařízenému jednání na den 9. 5. 2023, kde jako předmět řízení byla uvedena částka 1 942 128, 25 Kč s příslušenstvím a absentovala část týkající se odměny. Z tohoto důvodu nebylo žalovaným umožněno se na jednání řádně připravit. Přestože žalované jednoznačně vyjádřily nesouhlas v vydání směnečného platebního rozkazu, soud se těmito námitkami nikterak nezabýval. Soud se dále nezabýval ani dalšími námitkami žalovaných. V první řadě skutečností, že směnečný platební rozkaz nebyl žalovaným řádně doručen do vlastních rukou, když současně nebyla doručena směnka a návrh žalobkyně. Jako nepřezkoumatelný hodnotí výrok o nákladech řízení ve směnečném platebním rozkazu. Směnka byla vyplněna předčasně a v rozporu s dobrými mravy. Nebyly v řízení provedeny navržené důkazy a takový postup nebyl odůvodněn. Opakovaný odkaz na § 175 odst. 1 o. s. ř. není dostatečné odůvodnění. I tento postup žalované hodnotí jako zasažení do práva na spravedlivý proces a s tím, že se jedná o vadu řízení. Žalované soudu rovněž vytýkají, že dospěl nesprávným skutkovým a právním závěrům, když se blíže nezabýval hodnocením námitky žalovaných,

konkrétně žalované 1., tj. její procesní obrany, spočívající v nároku na vrácení finanční jistoty odpovídající částce 75 000 Kč, kterou žalobkyně neoprávněně zadržuje a dále námitkou nevyplacené provize z realizovaných činností, to vše na základě smlouvy o obchodním zastoupení ze dne 1. 1. 2019. Neobstojí závěr o vytyčení námitkové obrany podle podaných námitek, když předmětná procesní obrana byla žalovanými uplatněna před vydáním směnečného platebního rozkazu, a to v rámci vyjádření učiněných v návaznosti na výzvu soudu. Totožným příkladem je vypořádání se soudu s kauzálními námitkami žalované 1., kdy se soud těmito námitkami nezabýval. Nelze se ztotožnit ani se závěrem, že nebyl popsán obsah smlouvy o obchodním zastoupení. V rámci námitek bylo jednoznačně odkázáno na čl. II. odst. 2. 1 Dohody o vyplnění směnky, který stanoví dohodnuté podmínky pro její vyplnění. Pokud jde o zajišťované závazky, jedná se o výčet demonstrativní a tedy ačkoli se jedná zejména o závazky ze smlouvy o obchodní spolupráci, směnkou zajišťovanými pohledávkami jsou veškeré předpokládané budoucí pohledávky za žalovanou 1. Takto vymezené námitky jsou dostatečné pro jejich další projednání. Navíc žalovanou 1. bylo i tvrzeno, že žalobkyni uplatněné pohledávky mají svůj původ ve Smlouvě o obchodním zastoupení, kdy tvrzený nárok ve výši 1 623 601, 96 Kč má odpovídat bezdůvodnému obohacení a nárok ve výši 300 000 Kč smluvní pokutě. Žalobkyně nedoložila, z čeho kauzální nárok vznikl. Blankosměnka byla vyplněna v rozporu s dobrými mravy. Žalované nesouhlasí ani se závěrem soudu o platné směnce a opakují svá tvrzení podle podaných námitek. K závěru soudu o pravosti podpisů žalovaných na předmětné směnce namítají nedostatečné odůvodnění. Navrhly zrušení napadeného rozsudku a vrácení věci soudu prvního stupně k dalšímu řízení.

11. Žalobkyně se k odvolání žalovaných vyjádřila podáním ze dne 2. 5. 2024. V úvodu svého vyjádření především odkázala na zastavení odvolacího řízení ve vztahu k žalované 1., což má za následek, že část odvolacích důvodů a námitek je nadbytečná. Jedná se zejména o kauzální námitky ve vztahu mezi žalobkyní a žalovanou 1. Žalobkyně se s rozsudkem soudu prvního stupně zcela ztotožňuje a má zato, že tvrzení žalované 2. a 3. nejsou způsobilá závěry soudu jakkoli zvrátit. Směnka je směnkou platnou, tvoří celistvý text, který není graficky nijak oddělen. Označení výstavce a avalu je jednoznačné. Směnka byla podepsána všemi žalovanými, což bylo jednoznačně prokázáno znaleckým posudkem. Směnka byla vyplněna v souladu s Dohodou o vyplnění směnky. Do směnky bylo vtěleno vrácení provize za nerealizaci zájezdů a s tím související smluvní pokuta. Stalo se tak v souladu s čl. 9 2. 3. Smlouvy o obchodním zastoupení. Pokud jde o předložení směnky k placení, žalobkyně jednak uvedla, že k prezentaci směnky došlo a navíc vůči žalované 2. a 3. nemusela být směnka prezentována, když tyto nejsou přímým prezentátem ze směnky. Navíc práva majitele směnky vůči přímým dlužníkům nejsou podmíněna žádnými dalšími úkony ani skutečnostmi, a tedy ani tím, že bude směnka předložena k placení. Právo žalované 2. a 3. vyjádřit se k věci nebylo žádným způsobem zkráceno. Tvrzení žalovaných v tomto směru nejsou důvodná. Naopak žalované měly možnost se vyjádřit, jak před vydáním směnečného platebního rozkazu, nadto s dostatečným časovým prostorem, což také udělaly. Směnečný platební rozkaz byl doručen řádně, když byl doručován právnímu zástupci žalované 2. a 3. Navrhla potvrzení napadeného rozsudku a uplatnila právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

12. Odvolací soud přezkoumal napadený rozsudek včetně řízení, které mu předcházelo, podle § 212, § 214 odst. 1 o. s. ř. a po provedeném jednání dospěl k závěru, že odvolání žalované 2. a 3. není důvodné.

13. Předmětem odvolacího řízení je přezkoumání věcné správnosti rozsudku soudu prvního stupně vydaného v řízení o směnečné pohledávce žalobkyně. Základ přezkumné činnosti odvolacího soudu tak spočívá v hodnocení správnosti postupu soudu prvního stupně při projednání námitek a správnosti závěrů soudem prvního stupně na základě toho přijatých.

14. Podle čl. I. § 30 odst. 1 zákona č. 191/1950 Sb., zákon směnečný a šekový, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZSŠ) může být zaplacení směnky pro celý směnečný peníz nebo pro

jeho část zaručeno směnečným rukojemstvím. Podle čl. I. § 32 odst. 1 ZSŠ je směnečný rukojemí zavázán jako ten, za koho se zaručil. Podle čl. I. § 31 odst. 4 ZSŠ je třeba v prohlášení udát, za koho se přejímá. Není-li to udáno, platí, že se přejímá za výstavce. Podle čl. I. § 78 odst. 1 ZSŠ je výstavce vlastní směnky zavázán stejně jako příjemce cizí směnky. Není-li směnka cizí zaplacená, má podle čl. I. § 28 odst. 2 ZSŠ majitel, i když je výstavcem, proti příjemci přímý nárok ze směnky na vše, co lze žádat podle §§ 48 a 49 ZSŠ. Podle čl. I. § 48 odst. 1 ZSŠ může majitel postihem žádat směnečný peníz pokud nebyla směnka přijata nebo zaplacená s úroky, byli-li sjednány, šestiprocentní úroky ode dne splatnosti, útraty protestu a podaných zpráv, jakož i ostatní útraty, odměnu ve výši jedné třetiny procenta směnečného peníze nebo v nižší dohodnuté výši.

15. V projednávané věci se žalobkyně podanou žalobou domáhala proti žalované 1., 2. a 3. zaplacení směnečného peníze ve výši 1 942 128, 25 Kč s 6% úrokem p. a. jdoucím od 10. 8. 2020 do zaplacení a odměny ve výši 6 473, 76 Kč. Pohledávku odůvodnila tím, že žalovaná 1. vystavila na řad žalobkyně blankosměnku vlastní bez uvedení směnečné sumy, data splatnosti a data a místa vystavení. Žalovaná 2. a 3. směnku podepsaly jako směnečné rukojemí. V souladu se směnečnou dohodou uzavřenou se směnečnými dlužníky žalobkyně vyplnila směnečnou sumu částkou 1 942 128, 25 Kč, datum splatnosti 10. 8. 2020 a místo a datum vystavení. Žalované se k prezentaci směnky nedostavily a na předmětnou směnku neplnily.

16. Rozsudek soudu prvního stupně napadly včasným odvoláním všechny žalované. Řízení o odvolání žalované 1. bylo zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku za podané odvolání. Stalo se tak usnesením soudu prvního stupně ze dne 16. 4. 2024, č. j. 13 Cm 108/2020-348 ve spojení s usnesením odvolacího soudu ze dne 26. 6. 2024, č. j. 2 Cmo 110/2024-368. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 7. 2024.

17. V rámci odvolacího řízení odvolací soud přezkoumal správnost závěrů soudu prvního stupně ve vztahu k žalované 2. a 3. a nejprve se zabýval námitkami, které směřovaly proti procesnímu postupu soudu.

18. Z obsahu spisu se podává, že soud prvního stupně vyzval žalovavé usnesením ze dne 1. 12. 2020, č. j. 13 Cm 108/2020-30, aby se vyjádřily k podané žalobě. Podle obsahu usnesení se jednalo o výzvu podle § 114b odst. 5 o. s. ř. Poté co, tak žalované učinily, rozhodl soud ve věci směnečným platebním rozkazem. Jedná se o postup, který není zcela standartní, protože postup podle § 175 odst. 1 o. s. ř. předpokládá, že předloží-li žalobce v prvopisu směnku, o jejíž pravosti není důvodu pochybovat, a další listiny nutné k uplatnění práva, vydá na jeho návrh soud směnečný platební rozkaz, v němž žalovanému uloží, aby do 15 dnů zaplatil požadovanou částku a náklady řízení nebo aby v téže lhůtě podal námitky, v nichž musí uvést vše, co proti platebnímu rozkazu namítá. Nelze-li návrhu na vydání směnečného platebního rozkazu vyhovět, nařídí soud jednání. Nicméně, jedná se o postup, který se nikterak nepříčí zákonu, a který nevede ke zkrácení práv žalovaných, se adekvátně vyjádřit ve věci samé, když naopak taková možnost jim byla dána dvakrát. Jednou na základě výzvy soudu podle § 114b odst. 1 o. s. ř. a podruhé v rámci námitek proti směnečnému platebnímu rozkazu, které také žalované podaly. Zejména pak v podaných námitkách je třeba mít na paměti, že v nich musí být uvedeno vše, co je proti pohledávce namítáno. V žádném případě však postup soudu není možné kvalifikovat jako vadu řízení, která měla za následek nesprávné rozhodnutí ve věci.

19. Pokud je soudu vytýkán nedostatek v obsílce k jednání nařízenému na den 9. 5. 2024, kde v označení předmětu řízení absentovalo uvedení toho, že směnečná pohledávka je vymáhána i se směnečnou odměnou, není přílehavá argumentace žalovaných, že jim nebyl zřejmý předmět jednání a nebylo jim umožněno se na jednání řádně připravit. Předně, že součástí pohledávky návrhu byl i návrh na zaplacení směnečné odměny, muselo být žalovaným zřejmé již ze žaloby, která jim spolu s předmětnou směnkou byla doručena současně s výzvou soudu podle § 114b odst. 1 o. s. ř. Směnečná odměna byla uvedena i ve směnečném platebním rozkaze, proti kterému

podaly žalované námitky. Podle argumentace tam uvedené se nepodává, jednak že by žalované proti tomuto nároku výslovně brojily a tudíž nelze vycházet z toho, že by z jejich strany byla potřeba pro nařízené jednání zásadní příprava. Z tohoto pohledu nelze uvažovat o tom, že neúplností zasláné obsílky, bylo zasaženo do práv žalovaných.

20. Důvodnou nebyla shledána ani námitka, že směnečný platební rozkaz nebyl řádně doručen žalovaným do vlastních rukou v souladu s § 175 odst. 1 o. s. ř., když jim nebyla doručena žaloba a ani směnka. Je pravdou, že spolu se směnečným platebním rozkazem k doručení nedošlo, nelze ale přehlédnout, že jak žalobu, tak i směnku měly žalované k dispozici, když jim byla doručena spolu se zaslánou výzvou podle § 114b odst. 1 o. s. ř. ještě před vydáním směnečného platebního rozkazu.

21. Pokud jde o námitku nepřezkoumatelnosti výroku o nákladech řízení ve směnečném platebním rozkaze a námitce jejich nepřiměřenosti, je třeba uvést, že v případě takového závěru na straně žalovaných, je na místě se i proti tomuto výroku bránit odvoláním do výroku o nákladech řízení.

22. Námitku žalovaných v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu projednávané věci neshledal odvolací soud rovněž důvodnou. Skutkový stav projednávané věci odvolací soud posuzuje ve vztahu k podanému odvolání žalované 2. a 3. ve spojení s obsahem námitek těchto žalovaných. Rozsah skutkových zjištění hodnotí jako úplný a umožňující ve věci rozhodnout. Pokud jde o další důkazní návrhy žalovaných, jak byly posuzovány soudem prvního stupně na jednání dne 9. 5. 2024, z protokolu o jednání se podává, že o nich bylo soudem rozhodnuto tak, že byly zamítnuty v celém rozsahu. Jejich provedení se žalovaná 2. a 3. domáhá i v podaném odvolání. Odvolací soud usnesením tyto návrhy rovněž zamítl, když vzhledem k přijatým závěrům, jak níže uvedeno, jejich provedení vyhodnotil jako nadbytečné.

23. Potud procesní obrana žalovaných. V další části odvolacího řízení se odvolací soud zabýval věcnou stránkou podaných odvolání.

24. Předně ve shodě se soudem prvního stupně shledal předmětnou směnku platnou, obsahující veškeré náležitosti předpokládané čl. I. § 75 odst. 1 ZSŠ, tedy: 1. označení, že jde o směnku pojaté do vlastního textu listiny a vyjádřené v jazyku, ve kterém je směnka sepsána, 2. bezpodmínečný slib zaplatit určitou směnečnou sumu, 3. údaj splatnosti, 4. údaj místa, kde má být placeno, 5. jméno toho komu nebo na jehož řad má být placeno, 6. datum a místo vystavení směnky a 7. podpis výstavce. Veškeré tyto náležitosti směnka obsahuje, když se z ní podává, že žalovaná 1. vystavila v Praze dne 5. 8. 2020 na řad žalobkyně směnku vlastní, kterou se zavázala zaplatit dne 10. 8. 2020 na adrese Praha 1, Senovážné náměstí 1463/5, směnečnou sumu ve výši 1 942 128, 25 Kč, údaje o místě a datu vystavení, směnečné sumě slovem i číslem a datu splatnosti. Údaje na směnce jsou vyplněny rukou. Směnka obsahuje v dolní části směnky podpis výstavce a v levé části směnky pod doložkou jako avalové podpis žalované 2. a 3. s uvedením osobních údajů žalovaných. Soud prvního stupně správně uvedl, že pro grafické provedení směnky není v zákoně předepsána žádná konkrétní forma. Odvolací soud je ve shodě se soudem prvního stupně, že předložená směnka je vyhotovena standartně a žádná z povinných doložek není z textu vyčleněna. Pokud jde o vodorovné a svislé linky, které jsou v textu směnky obsaženy, také v textu směnky končí. Nevytváří rámečky, které by za určité situace mohly vést k závěru o neplatnosti směnky. Pokud jde o podpisy na směnce, tyto jsou umístěny, jak shora již uvedeno a není pochyb, že podpis žalované 1. jako výstavce směnky je umístěn na líci směnky a kryje směnečné prohlášení, podpisy žalované 2. a 3. jsou rovněž umístěny na líci směnky s uvedením identifikačních údajů. Pokud jde o datum splatnosti, je uvedeno správně a platně, když směnka obsahuje údaj 10. 8. 2020, při vědomí si toho, že druhá číslice v údaji 2020 je přepisována, ale je dostatečně čitelná, nevzbuzující pochybnosti o tom, že se jedná o číslici 0.

25. Pokud jde o námitku žalovaných, že podpisy na směnce nejsou jejich pravými podpisy, jedná se o námitku nedůvodnou. Ze znaleckého posudku Mgr. Jiriny Strakové ve spojení s výsledkem

znalkyně bylo zjištěno, že podpis žalované 2. a 3. je pravým podpisem. Jedná se o kategorický závěr. Není pravdou, jak tvrdí žalované, že závěr soudu o pravosti podpisu žalovaných není dostatečně odůvodněn. Odvolací soud odkazuje na rozsáhlá zjištění ze znaleckého posudku, jak jsou zachycena v odůvodnění napadeného rozsudku, která závěr soudu plně odůvodňují.

26. Pokud jde o námitku žalovaných, že jim směnka nebyla předložena k placení, jedná se rovněž o námitku nedůvodnou. Jak žalovaná 2., tak i žalovaná 3. jsou přímými směnečnými dlužníky a nepředložení směnky k placení nemá za následek zánik postižných práv podle čl. I. § 48 odst. 1 ZSS. Navíc podle ustálené judikatury právní následky předložení směnky k placení vůči přímému dlužníkovi, mohou nastat také doručením směnečného platebního rozkazu se stejnopisem žaloby, což se také v projednávané věci stalo.

27. V neposlední řadě se odvolací soud zabýval závěrem soudu prvního stupně, že námitka vyplnění blankosměnky v rozporu s dohodou o vyplnění blankosměnky není důvodná. Není sporu o tom, že směnka byla původně blankosměnkou. Žalovaná 2. a 3. měla se žalobkyní podepsanou shodnou dohodu o vyplnění blankosměnky jako žalovaná 1. Jednalo se o dohodu ze dne 31. 12. 2015. Odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně hodnotí tuto námitku jako nedůvodnou. Obsahem námitek ve spojení s vyjádřeními podle § 114b odst. 5 o. s. ř., která předcházely podaným námitkám, obě žalované shodně tvrdily, že směnka, která byla původně blankosměnkou nebyla vyplněna v souladu s čl. II. bod 2. 1 dohody o vyplnění směnky, když toto právo má žalobkyně pouze v případě existence typově blíže určených zajišťovaných pohledávek a prodlení na straně žalované 1. V projednávané věci však žalobkyně nikterak neprokazuje vznik jakékoli zajištěné pohledávky, a to ani do jejího důvodu a výše. Taková námitka žalovaným příslušela. Důkazní břemeno k prokázání kauzálních námitek tíží žalované, nikoli žalobce, jak se v námitkách žalované dovolávaly, když požadovaly, aby žalobkyně prokázala správnost vyplněné směnečné sumy. Jinými slovy odvolací soud akcentuje, že jestliže žalovaný zpochybní v řízení o námitkách oprávněnost směnečné sumy, je na něm, aby ve včasných námitkách uvedl, jaká suma měla být do směnky doplněna či případně předčasnost takového vyplnění a musí prokázat opodstatněnost takové námitky. O tom, že v poměrech projednávané věci nebyla námitka nesprávného vyplnění údaje směnečné sumy odůvodněna, nemá odvolací soud žádné pochybnosti. Závěr soudu o tom, že se jedná o námitku neodůvodněnou a tedy neprojednatelnou, je správný. Jestliže odvolání obsahuje i argumentaci žalované 1., jen pro úplnost odvolací soud poukazuje na to, že v rámci odvolacího řízení se již nezabýval závěrem soudu ve vztahu k žalované 1., když odvolací řízení zahájené k odvolání této žalované, bylo pravomocně zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku za podané odvolání.

28. Ze všech uvedených důvodů proto odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně ve vztahu k žalované 2. a 3. podle § 219 o. s. ř. potvrdil jako věcně správný. Správně bylo rozhodnuto i o nákladech námitkového řízení.

29. O náhradě nákladů odvolacího řízení odvolací soud rozhodl odvolací soud podle § 224 odst. 1 ve spojení s § 142 odst. 1 o. s. ř., když odvolání žalované 2. a 3. nebylo shledáno důvodným a obě žalované jsou proto povinny společně a nerozdílně hradit náklady odvolacího řízení úspěšné žalobkyně. Tyto se sestávají ze dvou úkonů právní služby po 16 100 Kč, dvou náhrad hotových výdajů po 300 Kč a 21 % daně z přidané hodnoty ve výši 6 888 Kč. Celkovou částku 39 688 Kč jsou žalované povinny zaplatit žalobkyni k rukám jejího právního zástupce.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení k Nejvyššímu soudu České republiky prostřednictvím soudu prvního stupně, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud

nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o. s. ř.).

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na výkon rozhodnutí.

Praha 21. ledna 2025

JUDr. Ivana Wolfová
předsedkyně senátu